

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1640-ҳадис

1640/4359 – وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ بِالْيَمَنِ، فَلَقَيْتُ رَجُلَيْنِ مِنَ الْيَمَنِ: ذَا كَلَّاعٍ وَذَا عَمْرٍو، فَجَعَلْتُ أُحَدِّثُهُمْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لِي ذُو عَمْرٍو، لَيْسَ كَانَ الَّذِي تُلَكِّرُ مِنْ أَمْرِ صَاحِبِكَ، لَقَدْ مَرَّ عَلَيَّ مِنْذُ ثَلَاثِ، وَأَقْبَلَا مَعِيَ حَتَّى إِذَا كُنَّا فِي بَعْضِ الطَّرِيقِ، رَفَعَ لَنَا كَتَبٌ مِنْ قِبَلِ الْمَدِينَةِ فَسَأَلْنَاهُمْ، فَقَالُوا: فُبِضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاسْتُخْلِفَ أَبُو بَكْرٍ، وَالنَّاسُ صَالِحُونَ، فَقَالَا: أَحْبَبَ صَاحِبَكَ أَتَا قَدْ جِئْنَا وَلَعَلَّنَا سَنُعُودُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، وَرَجَعَا إِلَى الْيَمَنِ.

1640.4359. Жарир розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Баҳрда эдим, Яман аҳлидан икки кишини – Зукалоъ ва Зуамрни учратиб қолдим. Уларга Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам ҳақларида сўзлай бошладим. Шунда Зуамр: «Сен соҳибингнинг ишларидан гапиряпсан-у, унинг ажали етганига уч кун бўлди», деди. Кейин иккови мен билан қайтиб келаётган эди, йўлнинг бир жойига етганимизда Мадина тарафдан отлиқлар кўринди. Улардан сўраган эдик, улар: «Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам вафот этдилар, Абу Бакр халифа этиб тайинланди, одамлар шунга келишишди», дейишди. Иккови: «Бизнинг келганимизни соҳибингга хабар қил, балки биз, иншааллоҳ, яна қайтармиз» деб, Яманга қайтиб кетишди. Мен уларнинг гапларини Абу Бакрга айтиб бердим. Абу Бакр: «Уларни олиб келмабсан-да!» деди. Кейинроқ Зуамр менга: «Эй Жарир, сен менга яхшилик қилгансан, мен сенга бир гапни айтай. Сиз, араблар жамоаси, модомики бирор амирингиз ҳалок бўлганда (машварат қилиб) бошқа бирини амир қилиб олар экансиз, яхшиликда давом этаверасизлар. Лекин (бу иш) қилич билан бўлса, у ҳолда подшоҳларнинг ғазаби билан ғазабланадиган, подшоҳларнинг розилиги билан рози бўладиган подшоҳларга айланиб қолишади», деди».

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI